

Scântea

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXII Nr. 2666

Joi 21 Mai 1953

4 PAGINI - 20 BANI

In interiorul ziarului :

GOSPODARIA COLECTIVA — CALEA AGRICULTURII INFLORETOARE SI A BUNEI STARI : M. Teodor — Brigadierul frunțașu Dadu Nicolae ; V. Boban — O destoinică crescătoare a viernilor de mătase ; I. Cumpănașu — Puterea creatoare a muncii unite. (pag. 2-a).

DECADA R. S. S. MOLDOVE-NESTI : Maria Pop — Prin sălțile expoziției „Aspecte din R.S.S. Moldovenească” ; Vizite ale delegației R. S. S. Moldovenești (pag. 3-a).

I. Filippov — Pronosticuri întușcate — Presa americană despre perspectivele economiei S.U.A. (pag. 4-a).

In legătură cu Congresul și Festivalul mondial al tineretului (pag. 4-a).

Conferința miniștrilor de externe ai țărilor nordice (pag. 4-a).

Situația grea a țărilor din Turcia (pag. 4-a).

Tot sprijinul organizării de brigăzi simple și complexe în exploatarea forestieră ! (pag. 3-a).

Greva muncitorilor dela gaz și electricitate din Franța (pag. 4-a).

Pentru o mai strânsă legătură între teatru și viața poporului!

Actuala stagiune teatrală a adus noi succese dramaturgice și artiști noștri scene, arătând odată mai mult că de rodnică pentru creația artistică este calea pe care partidul și statul democrat-popular îndrumă teatrul din R.P.R.

In această stagiune, pe scenele teatrelor noastre s-au prezentat în premieră serie de piese originale și de lungă durată create în anii trecuți: alte piese noi se află în repetiție. Un deosebit succes a avut colectivul Teatrului Municipal care a prezentat trei noi piese originale. Intre acestea piesa deosebit de valoroasă „Oameni de azi”, de Lucia Demetrius, a arătat cât de largi sunt posibilitățile de creație le sunt oferite actorilor talentați de către piesele noastre contemporane. Pe scenele teatrelor noastre s-au prezentat cu succes piesele „Nepoții gornistului”, de Sorana Coroamă, după scenariul cinematografic de Cezar Petrescu și Mihail Novikov, „Mater Millo” de Mircea Ștefănescu, „Martini Rogers descoperă America” de C. Constantin și A. Rogoz, „Furtună în munții” de Kiss și Kovács; spectacole reușite s-au dat de asemenea cu piesele „Cetea de foc” la Teatrul din Baia Mare, „Afaceriștii” la Teatrul din Brașov ș. a.

Totodată, repertoriul s-a îmbogățit mai departe cu minunate piese sovietice, pătrunse de patosul construirii comunismului, al luptei pentru pace, de a pildă, „Zori deasupra Moscovei”, de A. Surov. Deasemenea oamenii de teatru au dobândit succese în realizarea unor spectacole cu piese ale scriitorilor din țările de democrație populară, ale scriitorilor progresiști contemporani din Apus, ale dramaturgiei clasice românești și universale.

Deosebit de îmbucurător este faptul că multe din succesele acestor stagiuni au fost dobândite de teatrele din țară, create în marea lor majoritate de regimul de democrație populară, — ca teatrele din Petroșani, Reșița, Baia Mare, Tg. Mures, ș. a.

Succesele din această stagiune oglindesc legarea mai strânsă a teatrului de viața poporului, îmbogățirea rândurilor dramaturgilor noștri cu cadre noi, creșterea măiestriei artistice a scriitorilor, actorilor și regizorilor noștri.

Toate aceste progrese se datoresc în mare măsură îmbunătățirii activității în acest domeniu a Comitetului pentru Artă de pe lângă Consiliul de Miniștri; recenta constituire a directorilor de teatre organizată de Comitet este merită să contribuie la îmbunătățirea mai departe a activității Comitetului și a teatrelor.

Trebuie spus însă că, cu toți pașii înainte făcuți de unele teatre, dezvoltarea teatrului nostru în general rămâne încă simțitor în urmă față de creșterea continuă a necesităților culturale și a exigențelor artistice ale poporului nostru. Principala lipsă continuă să rămână numărul insuficient de piese și spectacole de înaltă artă inspirate din viața oamenilor muncii, din minunata lor muncă de creație a unei vieți noi, socialiste, precum și faptul că figura luminoasă a omului înaintat al țării noastre apare în piese și pe scenă încă săracă, slab reliefată.

Unii conducători de teatre — ca, de pildă, Teatrul Național „I. L. Caragiale”, Teatrul Tineretului, Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giulești, teatrele din Arad, Ploiești ș. a. — precum și unii regizori și actori noi arată interesul cuvenit pentru promovarea dramaturgiei noastre originale, nu de puține ori eforturile pentru prezentarea la un înalt nivel a pieselor românești. Ei nu înțeleg că sarcina principală și cea mai deosebită de îndepliniți în strânsă legătură cu practica, să pună la baza muncii lor toate deservirile care au prins în raportul tovarășului Malencov la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S.

Este necesar ca regizorii și actorii să facă noi și serioase progrese în dezvoltarea cu putere artistică a trăsăturilor omului nou. Aceasta cere studierea profundă a vieții, a oamenilor înaintați ai patriei noastre, a problemelor construcției socialiste și înlăturarea confuziilor unor dramaturgi și actori care își începucă că personagiile prin viața pe scenă prin trăsături accidentale „de efect” — și neglijează astfel reliefarea trăsăturilor tipice ale forțelor sociale pe care le intruchipează eroii și ale fenomenelor social-istorice respective.

Pentru a se putea identifica în jocul lor cu cei mai buni oameni ai poporului, pentru a demasca în adâncime tot ceea ce e putred, înipoiat, pentru a realiza creații de mare artă, care să-i înalte pe spectatori, — este necesar ca actorii să lupte ca să devină ei înșiși oameni înaintați, de un înalt nivel ideologic, cultural și profesional, oameni în care să vibreze cele mai înalte idei și sentimente ale poporului, oameni însuflețiți de cel mai arzător interes pentru construirea vieții noi — după pilda marilor actori sovietici.

Tocmai acestor înalte cerințe se străduiesc să le corespundă artiștii înaintați.

Interesele dezvoltării teatrului nostru cer ca toți oamenii de teatru să ducă

Azi se deschide primul Congres al frunțașilor din gospodăriile agricole colective

Fermele zootehnice izvor de însemnat venituri

In gospodăria noastră colectivă „Viața nouă” din comuna Sântana, regiunea Arad, muncim în frății peste 500 familii de români, maghiari și germani. Din an în an, viața noastră devine tot mai îmbelsugată, adevărat astfel cuvântul partidului, care ne-a îndrumat pe calea gospodăriei colective.

Urmând pilda colhoznicilor sovietici, colectiviiștii noștri dau o mare atenție creșterii animalelor care ne-au adus și ne aduc continuu venituri importante. Dimineața, când pornești din sat și te îndrepti spre pășune îți se simte înima de bucurie când vezi păsărilor vitele gospodăriei. Gospodăria noastră colectivă are astăzi o creadă cu 22 vaci și 25 mănate, o turmă cu 650 oi și 470 miei, o crescătorie de porci cu 49 de scroafe și 182 purceli. In afară de acestea mai avem 330 de găini și 1000 de pul de găină, o prăscă cu 27 stupi sistematici și o crescătorie cu peste 100 de iepuri de casă.

Valorificarea produselor dela fermele de animale și creșterea de păsări constituie pentru gospodăria noastră un izvor însemnat de venituri.

Cu veniturile bănești realizate am construit o casă cu 4 camere și 2 bănci pentru clobani, o lăptărie, un salvan pentru 1000 de oi, 3 puternice pentru 1500 găini, o maternitate pentru 42 scroafe și altele.

Multă dragoste față de creșterea și îngrijirea vitelor și a păsărilor au dovedit clobanii colectivității Fletor Dumitru și Covaci Pavel, Firizan Floarea, Ingridtoare de păsări, Bildar Floarea și Belci Dumitru, Ingridtoare la porci și alții.

DUMITRU BATEA brigadier zootehnic în gospodăria colectivă „Viața Nouă” comuna Sântana, regiunea Arad

Elevii tractoriști din rândul colectivității

(Dela corespondentul nostru). Printre școlile de tractoriști din regiunea București care traduc în fapt sarcina pusă de partid de a da agriculturii noastre tot mai multe cadre tehnice se numără și școala de tractoriști de tractoriști din Roșiori de Vede. La 1 Decembrie 1951 au fost recrutați pentru prima dată cadre din rândul colectivității pentru școala de tractoriști. Au venit să învețe meșteșugul de tractoriști colectivității că Istrate Paraschiv, membru al gospodăriei colective din Storoahăneasa, Dumitrache Petre, Udrea Alexandru, Ciobăniță Marin, Burlan Marin și alții.

Printre numeroșii utemiști, fil de țărani muncitori, de colectivității și întovărășiți au apărut acum și oameni mai în vârstă care, cu același elan tineresc, au venit să învețe să conducă tractorul. Organizația de bază a școlii, în frunte cu tov. Burlan Marin, a sprijinit pe toată durata școlarizării organizarea de bază U.T.M., pentru ca tinerii să-și însușească din plin materiile predate. Din inițiativa comunistilor, elevii au pornit întrecerea la învățură.

La 1 Martie 1953 elevii școlii tehnice de tractoriști din Roșiori de Vede au fost împărțiți în 6 grupe și repartizați în S.M.T.-urile din regiunea București și Pitești, pe timp de 60 de zile, pentru a-și întregi cunoștințele teoretice prin practică.

Fabrica de rulmenți din Moldova a dat primii rulmenți

(Dela corespondentul nostru). Constructorii fabricii de rulmenți din Moldova muncesc cu însuflețire pentru a înalța cât mai repede zidurile noii întreprinderi socialiste, care va juca un rol de seamă în opera de industrializare a țării noastre. Înca din toamna anulului trecut, în primele hale ridicate de constructori, echipele de montaj au început instalarea mașinilor și utilajului de înaltă tehnicitate, construit în uzinele din Uniunea Sovietică. In anul 1952 au fost date producției unele secții anexe în care mașinile au început să meargă din pînă. In ultimul timp, muncitorii, tehnicienii și inginerii care au început munca în halele noii fabrici au reușit să realizeze primul rulment, care după controlul făcut în laborator de probe și experiențe ce funcționează în incinta fabricii, s'au dovedit a fi o bună calitate.

Fabricarea primilor rulmenți în noua fabrică din Moldova constituie o însemnată victorie a politicii leninist-staliniste a partidului nostru de industrializare so-

Salut colectivității frunțași, pionieri ai agriculturii înaintate!

Astăzi se deschide în Capitala patriei noastre Congresul frunțașilor din gospodăriile agricole colective, primul congres de acest fel în țara noastră, — eveniment de o deosebită însemnată în viața țării noastre, în opera de construire a socialismului.

Trecând în revistă marile succese obținute de gospodăriile agricole colective, Congresul va fi un prilej de bucurie și mândrie a întregului popor muncitor, un prilej pentru masele largi ale țării muncitoare de a cunoaște mai adânc roadele muncii și luptei colectivității pe calea fărâșii unei vieți îmbelsugate, fericele. De mare importanță este faptul că acest congres își propune ca scop principal dezbateră proiectului noului statut model al gospodăriei colective, precum și analiza activității practice depuse pe țărâ-mul consolidării economico-organizatorice a gospodăriilor noastre colective.

Ca delegați la Congres s'au intrunit frunțași ai agriculturii noastre socialiste, țărani muncitori care pășesc în primele rânduri în lupta pentru transformarea socialismului agriculturii — unii dintre cei mai buni președinți, brigadierii de câmp, zootehnici, legumicultori, colectivități crescători de vite sau gradinari, țărani colectivități care au dovedit capacitate și pricepere în conducerea gospodăriilor colective, care au muncit cu străduință pentru sporirea producției și creșterea avutului obște, pentru înflorirea gospodăriilor colective și creșterea bunăstării a colectivității. Ei se întrunesc azi pentru a discuta pe larg problemele vitale ale țării și dezvoltării multilaterale a gospodăriilor agricole colective.

Se extind lucrările mecanizate în gospodăriile colective din raionul Călărași

In campania agricolă de primăvară, 34 gospodării colective din raionul Călărași au executat, cu ajutorul mijloacelor mecanizate de la S.M.T.-Bogdana, Cuza Vodă, Ciulința și Roșii, muncile agricole la timp și de bună calitate.

Succesele dobândite de cele 4 S.M.T.-uri în îndeplinirea și depășirea planului de producție se datoresc elanului cu care tinerii tractoriști, fil ai colectivității din raionul Călărași, au desfășurat întrecerea socialistă pe ogorele gospodăriilor lor colective. Anul acesta, în raionul Călărași, volumul lucrărilor mecanizate a crescut față de 1949 cu 350%. A crescut deasemenea și un parcul de mașini și tractoare. Dacă în 1949 cele 4 S.M.T.-uri înființate nu aveau decât 60 tractoare, tot atâtea pluguri și câteva semănători cu tracțiune animală, anul acesta pe ogorele colectivității au lucrat 187 tractoare, 218 pluguri, 53 semănători, 57 cultivate, 17 motoare pentru irigație, etc., iar în campania de vară vor lucra 114 batoze, 48 disculoare și altele, în curând vor sosi tractoare U-4 pentru prașitul mecanic, prăfultoare, etc.

Datorită sprijinului acordat de S.M.T., numeroase gospodării colective din raion folosesc brațele de muncă pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei.

Anul trecut, gospodăriile colective din Călărași Vechi, Ceacu și Cuza Vodă au cultivat la un loc o suprafață de 20 ha. cu orez. Lucrând pământul cu mașinile S.M.T., colectivității au obținut o

Femeile — forță de seamă în gospodăriile colective

Prin munca pe care au depus-o, femeile din gospodăria colectivă din Golcea-Mică, regiunea Craiova, au arătat ce forță puternică sunt femeile în gospodăria colectivă. Prin munca și pricepera lor ele au contribuit din plin la creșterea avutului obște, la dezvoltarea și înflorirea gospodăriei noastre.

Gospodăria colectivă din Golcea-Mică a dat o mare atenție ridicării în muncă de răspundere a femeilor. Au fost alese, dintre cele mai destoinice, patru șefe de echipă: Ana Gună la echipa I-a, Ioana Bărașu la echipa a V-a, Maria Lică la echipa a VI-a și utemișta frunțașă Stana Ghibușan la echipa a IV-a.

Colectiviste Ana Gună și Ioana Bărașu fac parte și din consiliul de conducere al gospodăriei și din comitetul executiv al satului popular comunal.

O femeie destoinică și pricepută ca îngrijitoare la porci este colectivista Ana Brănzan. Are în grijă ei 15 scroafe cu 140 de purceli. Ea îi îngrijește cu multă atenție.

Pentru ca gospodăria să albească omeni bine pregătiți, care să cunoască creșterea animalelor și cultura bumbacului, colectivista Floarea Ștucă a fost trimisă la școala de 3 luni de apicultori la utemișta Ioana Meladin la școala de specializare pentru cultura bumbacului. Colectivistele pun în practică cunoștințele căpătate și le împărtășesc și celorlalți colectivități. Floarea Ștucă, apiculatoare gospodăriei, se ocupă acum de înmulțirea stupilor și califică alături de ea alte colectiviste.

CONSTANTIN D. FOJICA membru al gospodăriei colective din Golcea-Mică, regiunea Craiova

Pentru copiii colectivității

În aceste vremi, în comuna Valea Căneșii, raionul Brașov, țărani muncitori trăiau într-o neagră mizerie. Întreaga comună lucra pe moștile lui Luciu Opreanu, Ion Răducanu și alții. Copiii țăranelor muncitori erau lăsați în voia soartei.

Acum, comuna Valea Căneșii este de nerecunoscut. Cele 232 familii din gospodăria colectivă duc o viață fericită, au scăpat pentru totdeauna de mizerie. Cei peste 100 de copii al lor sunt în grijii la grădinița șezoneră.

Măncare bună, parcuri frumoase cu flori, leagăne și altele pentru joacă, iată de ce se bucură copiii colectivității. Timpul mare dragul când îi vezi. Nu ramori tovarășii Ion Decu, Ion Cristian, Gh. Toma și alii colectivități se ridică în adunarea generală spunând: „Ce ferice — noi ne vedem de treabă la câmp, iar copiii noștri au tot ce le trebuie, învață poezii, învață numai lucruri frumoase de îți crește inima când îi ascuți”. De aceea colectivității lor este dragă grădinița lor și o sprijină cu tot ce e necesar. Din gura fiecărui colectivității se aud cuvinte de laudă și mulțumire față de partidul clasei muncitoare care de-a schimbat complet viața — din întuneric ne-a scos la lumină.

JORDAN FLUERAR șeful fermei de la o G.A.C. „Viața Nouă” comuna Valea Căneșii, raionul Brașov

Colectivității din Bod dezvoltă cultura plantelor industriale

ORAȘUL STALIN (dela corespondentul nostru). — Cultura pe întindere mare a plantelor industriale a adus anul trecut gospodăriei colective „Horia, Cloșca și Crișan” din comuna Bod, regiunea Stalin, venituri însemnate. Colectivității din Bod au cultivat aproape 100 ha. numai cu sfeclă de zahăr, la peste 2.100 kg. la hectă de zahăr, iar pe o suprafață de 15 ha. au plantat butași de sfeclă de zahăr pentru sămânță. Deasemenea, ei au mai cultivat aproape 30 ha. cu legume și zarzavaturi, precum și 25 ha. cu cicoare, mentă, etc.

Aplicând regulile agrotehnice indicate de agrominim, ca și sfaturile prețioase primite din partea delegației de colhoznicii sovietici care a vizitat în vara trecută gospodăria, colectivității au reușit să obțină în anul 1952 recolte bogate. Astfel, ei au recoltat de pe fiecare hectar cu 6000 kg. mal multă sfeclă de zahăr decât țărani muncitori cu gospodării individuale. Producția obținută pe cele 15 hectare cultivate cu butași de sfeclă de zahăr pentru sămânță, a fost cu 2.100 kg. la hectă de zahăr, iar pe o suprafață de 15 ha. au plantat butași de sfeclă de zahăr pentru sămânță. Deasemenea, ei au mai cultivat aproape 30 ha. cu legume și zarzavaturi, precum și 25 ha. cu cicoare, mentă, etc.

Cultivarea plantelor industriale a adus gospodăriei venituri în valoare de 634.000 lei, depășindu-se suma prevăzută cu aproape 200.000 lei. Din valorificarea legumelor și zarzavaturilor, colectivității au obținut peste 100.000 lei.

Fabrica de rulmenți din Moldova a dat primii rulmenți

Fabrica este înzestrată cu mașini și utilaje din cele mai moderne, expresie a celei mai înalte tehnici din lume, tehnica sovietică.

Odată cu ridicarea fabricii au crescut și oamenii capabili să mănuiască tehnica nouă cu care ea este înzestrată. Peste 400 de tineri din regiunile Moldovei au fost trimiși pentru calificare la uzinele „Stegului Roșu” din Orașul Stalin pentru a deprinde meșteșugul fabricării rulmenților. Mulți dintre acești tineri — întorși în fabrică — realizează succese însemnate în muncă. Printre aceștia se numără tânărul Igeșcu Nicolae, din comuna Blăgești, raionul Murgoni, fiu de țăran sărac care până nu demult era slugă la chibaburi satului. Azi el este strungar și muncetește cu multă dragoste în noua lui meserie, depășindu-și simțitor normele de lucru. Succese în muncă obțin și tinerii Balint Eugen, care deși are 17 ani a devenit un bun strungar, Savin Sandu, strungar, Tiplica Filip, rectificator și alți tineri calificați în diferite meserii.

Un număr de 51 de muncitori vârstnici și tineri urmează cursurile școlii de calificare din fabrică, calificându-se în diferite meserii. Dintre aceștia, 19 au și trecut să lucreze singuri la mașini.

Necontenit noi și noi contingente de tineri și vârstnici se îndreaptă spre această fabrică, dornici să se califice într-o meserie. Alături de muncitorii mai vechi ei se încadrează în întrecerea socialistă pentru îndeplinirea sarcinilor de cinste ce le revin.

Dela începutul acestui an și până în prezent colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri ai fabricii de rulmenți a realizat economii de materiale și de combustibil în valoare de peste 80.000 lei.

Constructorii de pe acest mare șantier al patriei noastre desfășoară, zi de zi, întrecerea socialistă și lupta pentru terminarea în întregime a acestei fabrici, care va da un aport însemnat la sporirea producției de rulmenți atât de necesari industriei noastre în plină dezvoltare.

Gospodăria colectivă — calea agriculturii înfloritoare și a buneistării

Brigadierul frunțaș Dadu Nicolae

Intreaga tinerețe Dadu Nicolae din comuna Feldioara, raionul Stalin, și-a trăit-o într-o neagră mizerie, slujind pe la moșieri și chibaburi ca alde Schreifer Wilhelms, Ghis Gh. și alții. Lipsurile se țineau lanț de el. Era înglodat în datori până-n gât. Chibaburii îl pizmăuau. Într-o zi cățiva chibaburi au tabărit asupra lui să-l bată. Mai bine de un an a zăcut după aceasta.

„Câte am pătimit eu dela moșieri și chibaburi! — spune azi tov. Dadu. — Când aveam mărul n'aveam slănină, când aveam pantalonii n'aveam haină. Odată, pentru câțiva bani pe care l-am imprumutat dela chibaburul Schreifer Wilhelms ca să cumpăr doctorii pentru nevastă, chibaburul mai că m-a luat și pielea de pe mine; ani de zile l-am lucrat la câmp iar pentru camătă am lucrat o vară întreagă impreună cu nevastă”.

Dadu Nicolae nu avea nicio palmă de pământ.

Gândul de a fi liber, de a lucra pentru el, îl stăpânea nerez...

În 1945 Dadu a primit la reforma agrară 5 ha. pământ.

Încă de atunci a văzut că partidul comunist este singurul partid care luptă pentru binele țărănilor nevoiași. Au trecut câțiva ani dela reforma agrară. Dadu și-a dat seama că pământul nu-l dă alăta recoltă cât ar putea da. Trebuia merou să se căcuțiească pe la chibaburi ca să-i dea ba plug, ba vite, pentru ca apoi să lucreze la el o vară întreagă.

Încă din 1949, Dadu — alături de comunistii Ciucu Ion, Prejmeranu Ion, Bahonea Ion și Benga Victor — arăta țărănilor muncitorii că singura cale pentru a scăpa de exploatarea chibaburească și a-și făuri o viață fericită este calea arătată de partid, calea gospodăriei colective.

În 1950, în comuna Feldioara a luat ființă gospodăria colectivă „23 August”.

Dela început Dadu Nicolae muncea cu hărnicie. Îi era dragă gospodăria colectivă care l-a adus zile senine. De aceea își da toată silința și priceperea ca gospodăria să devină mai mare, mai înfloritoare. Îi dureau înima când vedea că uncoori se face lucru de mântuială. De bună seamă că toate acestea l-au îndemnat pe colectivist să-l trimită la școala de brigadierii de câmp.

La început, brigadierul Dadu a întâmpinat multe greutăți în muncă. Oamenii nu se prea luau după spusele lui; munceau tot așa cum se obișnuiseră în sărăcătoarele lor gospodării individuale. Tov. Dadu nu s'a descurajat ci a început să se prenece îndepoarte de îndrumarea colectivităților. Colectivistele Iuga Maria, Cătănă Danica și Ianesch Eva se supăraseră la început când brigadierul Dadu le-a arătat că n'au prăsit bine, că au lăsat cartofi

neplantați. După un timp însă ele luptau care mai de care să lucreze mai bine și se controlau una pe alta.

De multe ori tov. Dadu mergea pe câmp și când vedea că nu se lucrează așa cum scrie în agrominim, lua sapa și lucra alături de colectivități, până când se îndreapță că treaba se îndreapță.

Mult s'a luptat Dadu pentru ca brigada să-și trăiască viața. Înainte brigăzile și echipele erau numai pe hărțile. Suprafața de teren care se lucra într-o zi se împărțea la numărul membrilor brigăzilor și aceasta era ziua-muncă. Pe bună dreptate nu era mulțumită colectivitatea Prejmeranu Melanla care lucra cât dol. În scurt timp însă brigada s'a închegat puternic, s'au format echipe, fiecare colectivist lucrează acum după normă și constincios fiindcă știe că lucrează pentru el.

Brigadierul Dadu se bucură de multă stimă în rândurile colectivităților. Zi de zi, cu răbdare, el arată oamenilor cum să lucreze după sfaturile științei, ce trebuie să facă pentru ca pământul să-și răspundească cu roade bogate. Treptat colectivitățile din brigada

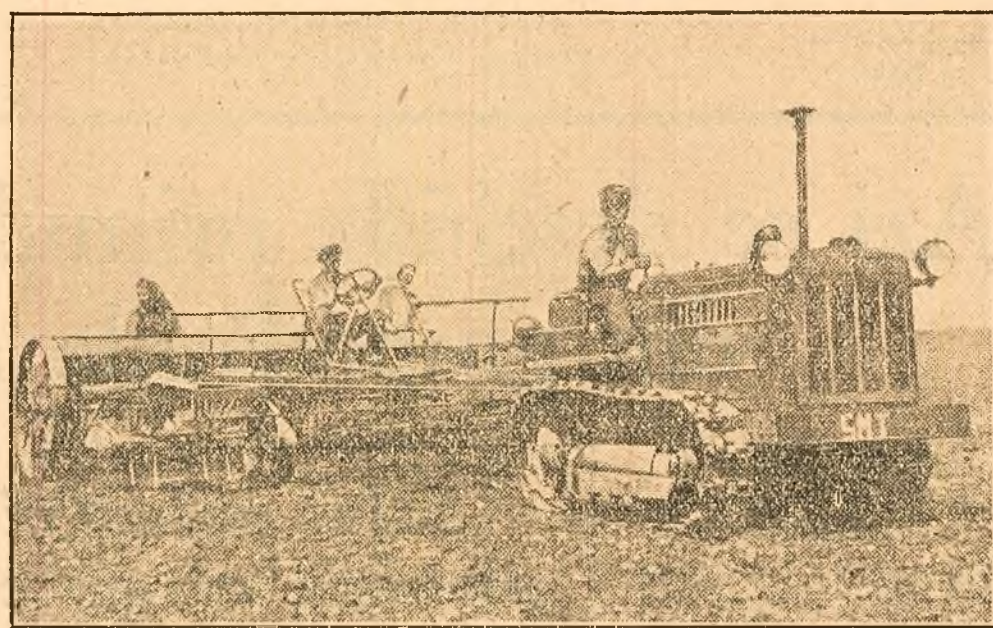
aduce munca după o agrotehnică înaltă. Acum, metodele bătrânești de lucru încep să fie părăsite. Anul acesta, de pildă, au semănat grâu în rânduri încrucișate cu mașina și lauz pilvit de buruieni de două ori. Grăul semencior l-au pilvit de 4 ori. Îngrășămintele chimice sunt aplicate cu succes în gospodăria colectivă din Feldioara. Pentru brigadierul Dadu cartea cuprinzând regulile agrotehnice privind principiile plante de cultură — agrominim — este o bună prietenă a lui de care nu se desparte. El învață mereu și aplică cu strictețe aceste reguli. Aplicând aceste reguli colectivitățile au obținut din an în an o producție mai mare, gospodăria lor a crescut, au sporit și veniturile lor. În 1951, de exemplu, Nicolae Dadu impreună cu nevasta, au primit 1200 kg. grâu, 450 kg. orz, 1800 kg. cartofi, 2100 kg. fân și altele produse, precum și o însemnată sumă de bani.

Aprilie 1953. La gospodăria colectivă din Feldioara este mare forfotă. În sala de ședințe adunarea generală își alege delegații la conferința raională.

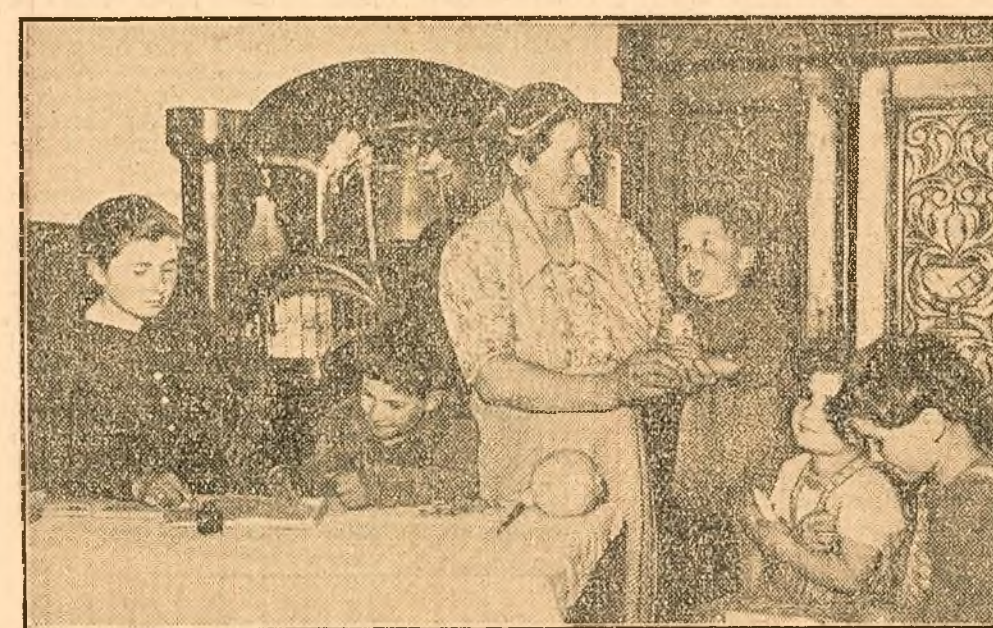
„Să meargă tov. Dadu!” — se auză glasuri din sală. Propunerea a fost primită cu ropote de aplauze.

Și colectivitățile l-au ales delegat pe tov. Dadu cu convingerea că au făcut un lucru drept și cinstit. El cuosuc toți și-l prenece pe tovarășul Dadu, delegat la Congresul care se deschide astăzi, căci vâd în el pe unul care luptă și muncește cinstit, cu hărnicie, se îngrijește de gospodărie și de avutul obșteșc — bunul cel mai de preț, nădejdea și cheazășla belșugului fiecăruia.

Brigadierul Dadu Nicolae este un om de seamă care a făcut din muncă un lucru drept și cinstit. El cuosuc toți și-l prenece pe tovarășul Dadu, delegat la Congresul care se deschide astăzi, căci vâd în el pe unul care luptă și muncește cinstit, cu hărnicie, se îngrijește de gospodărie și de avutul obșteșc — bunul cel mai de preț, nădejdea și cheazășla belșugului fiecăruia.

Partidul și guvernul acordă o atenție deosebită extinderii lucrărilor mecanizate în gospodăriile agricole colective. Pată de campania agricolă din primăvara anului 1952, anul acesta parcul de mașini și tractoare din S. M. T. a crescut cu 14%, în timp ce volumul lucrărilor mecanizate a crescut de mai mult de cinci ori. În clișeu: tractoristul Barbu Alexandru dela S.M.T.-Bălești însămănând bumbac cu ajutorul unui agregat format dintr'un cultivator C. U. T.—21, semănătoare I. A. R. 511 și grape, la gospodăria colectivă „23 August 1944” din Bălești.

An cu an se îmbunătățește viața colectivităților. În clișeu: După o zi de muncă rodnică în gospodăria colectivă, colectivista Tinca V. Vornicu din satul Jigoreni, raionul Negrești, mamă a 10 copii, distinsă cu titlul „Mamă Erolina”, — se bucură de viața fericită a copiilor ei, de viitorul luminos ce-i așteaptă în patria noastră scumpă.

Se dezvoltă multilateral gospodăriile colective

Colectivitățile din Hălmeag, raionul Făgăraș, se mândresc cu prisaca lor care are 116 stapi. Cum îngrijirea albinelor cere multă răbdare și pricepere, stapii au fost dați la seama colectivităților Ștefan Lucaei și Alexandru Gergely.

La început o bună parte din stupii gospodăriei colective erau doar niște coșite primitive dela care se putea recolta o cantitate neînsemnată de miere. Apoi, Ștefan Lucaei și Alexandru Gergely au început să construiască stupii după un model căruta l-a făcut niște modificări necesare alimentării suplimentare pe timp rece a albinelor.

Anul trecut datorită unei îngrijiri deosebite, familiile cu numerele 70, 67, 88, 105 și altele au dat fiecare câte 20 kg. miere. Toți cei 69 stupi pe care-i îngrijea Ștefan Lucaei au lernat în bune condiții. În acest an gospodăria colectivă va înmulți numărul stupilor la 138. Gospodăria

colectivă din Hălmeag dezvoltă și alte ramuri de producție. La marginea satului au fost construite trei gradini de câte 90 m. lungime fiecare. Acum se construiește o maternitate pentru scoarțe.

Pentru aceste construcții colectivitățile au făcut aproape 200.000 bucăți cărămidă. Cu ajutorul gaterului propriu, colectivitățile au pregătit chereștea de care au avut nevoie pentru construcții.

Gospodăria colectivă are o fermă cu 47 vaci și 40 vete. Colectivitățile din mare importanță creării bazelor furajere pentru sectorul zootehnic: aproape 200 ha. teren sunt cultivate cu trifoi și lucernă. În cinstea Congresului frunțașilor din gospodăria colectivă, colectivitățile din Hălmeag, convingi că dezvoltarea multilaterală a gospodăriei mărește avuția obștească, au intensificat întrecerea socialistă pentru obținerea unei recolte bogate, pentru mărirea producției fermei zootehnice.

Într-o dimineață însă, aproape de „urcă” (timpul când viermii încep să facă goșoi) Virginia a observat că frunza dată viermilor este așa cum o lăsează ea seara. Numai cățiva dintre ei pșcaseră câte o frunză și apoi se lăseseră pșgabui. Un fier roșu cărăi l-a trecut prin inimă.

„Oare s'or fi îmbolnăvit? Poate c'am greșit când le-am dat frunză umedă? Bine ar fi fost să fi făcut o scoală... Acum pricepem repede de unde vine neceazul.”

Tov. Virginia Rusu n'a mai stat mult pe gânduri; a pșecat în satul vecin, la gospodăria colectivă din Dragoș Vodă.

„Viermii voștri de mătase mănâncă? — a întrebat-o ea pe responsabilă creșterii de viermi de mătase dela Dragoș Vodă.

„Nu, tovarășă. De ieri dimineață stă frunza pe ei nelincepută...”

Și văzând că nu capătă lămuriri nici atel, Virginia a umbăt o jumătate de zi până ce a găsit în biblioteca sfatului popular comunal o carte despre creșterea viermilor de mătase. Din această carte a aflat că la un anumit timp viermii au o pauză de o zi, două, în care dorm și se odihnesc. Lămurirea din carte a fost întemeiată: după două zile viermii au început din nou să mănânce, iar fața Virginiei lucea de bucurie.

O destoinică crescătoare a viermilor de mătase

Virginia Rusu s'a trezit de cu noapte și a ieșit desculță pe prisa casei proaspăt plipită cu pământ galben, amestecat cu plevă mărunț de pale de grâu.

Ploaia care căzupe patru zile și patru nopți deardând, ploaie care uda frunzele de dud și împedica hrănirea viermilor de mătase, o neliniște pe Virginia Rusu. Ea îl primejdia cuvântul dat cu o săptămână în urmă în fața adunării generale, cuvânt pe care ținea cu orice preț să-l îndeplinească.

„Ați vorbit abel despre înființarea unei ferme de oi, a unei ferme de vaci și a unei crescătorii de porci...” spusese ea, spre folosul nostru. Dar eu cred că și creșterea viermilor de mătase ne-ar aduce un venit mare.

Adunarea generală primi ca bună propunerea Virginiei Rusu și hotărî înființarea unei crescătorii de viermi de mătase. Tov. Virginia Rusu a fost numită responsabilă creșterii de viermi de mătase.

Cât a stat Virginia pe prisa casei și s'a gândit cum să ducă la îndeplinire această sarcină, stелеle s'au stins și zorile s'au făcut ca purpura. Din semintinerie începea să se întrezărească satul. Ici și colo se auzeau ușă trântite și scârțăluri de porți. Gospodinele, după ce mulseră vacile, le mânuș pe ulița principală spre „vadul vacilor”.

La crescătoria viermilor de mătase lucrul era în toi. Virginia organiza dimineața munca, trimitea pe femei la culesul frunzei de dud, pe unele la pădurea „Bogdana” sau gura Ghimpați, pe altele prin sat. Și ea, Virginia, culegea frunză, dar mai mult gospodăria în creșterea, primenea paturile, da frunză viermilor de mătase.

Într-o dimineață însă, aproape de „urcă” (timpul când viermii încep să facă goșoi) Virginia a observat că frunza dată viermilor este așa cum o lăsează ea seara. Numai cățiva dintre ei pșcaseră câte o frunză și apoi se lăseseră pșgabui. Un fier roșu cărăi l-a trecut prin inimă.

„Oare s'or fi îmbolnăvit? Poate c'am greșit când le-am dat frunză umedă? Bine ar fi fost să fi făcut o scoală... Acum pricepem repede de unde vine neceazul.”

Tov. Virginia Rusu n'a mai stat mult pe gânduri; a pșecat în satul vecin, la gospodăria colectivă din Dragoș Vodă.

„Viermii voștri de mătase mănâncă? — a întrebat-o ea pe responsabilă creșterii de viermi de mătase dela Dragoș Vodă.

„Nu, tovarășă. De ieri dimineață stă frunza pe ei nelincepută...”

Și văzând că nu capătă lămuriri nici atel, Virginia a umbăt o jumătate de zi până ce a găsit în biblioteca sfatului popular comunal o carte despre creșterea viermilor de mătase. Din această carte a aflat că la un anumit timp viermii au o pauză de o zi, două, în care dorm și se odihnesc. Lămurirea din carte a fost întemeiată: după două zile viermii au început din nou să mănânce, iar fața Virginiei lucea de bucurie.

„Viermii voștri de mătase mănâncă? — a întrebat-o ea pe responsabilă creșterii de viermi de mătase dela Dragoș Vodă.

„Nu, tovarășă. De ieri dimineață stă frunza pe ei nelincepută...”

Și văzând că nu capătă lămuriri nici atel, Virginia a umbăt o jumătate de zi până ce a găsit în biblioteca sfatului popular comunal o carte despre creșterea viermilor de mătase. Din această carte a aflat că la un anumit timp viermii au o pauză de o zi, două, în care dorm și se odihnesc. Lămurirea din carte a fost întemeiată: după două zile viermii au început din nou să mănânce, iar fața Virginiei lucea de bucurie.

„Viermii voștri de mătase mănâncă? — a întrebat-o ea pe responsabilă creșterii de viermi de mătase dela Dragoș Vodă.

„Nu, tovarășă. De ieri dimineață stă frunza pe ei nelincepută...”

Și văzând că nu capătă lămuriri nici atel, Virginia a umbăt o jumătate de zi până ce a găsit în biblioteca sfatului popular comunal o carte despre creșterea viermilor de mătase. Din această carte a aflat că la un anumit timp viermii au o pauză de o zi, două, în care dorm și se odihnesc. Lămurirea din carte a fost întemeiată: după două zile viermii au început din nou să mănânce, iar fața Virginiei lucea de bucurie.

Lucrurile acestea s'au petrecut anul trecut, la numai trei luni după ce în Februarie peste 60 de familii de țărani muncitori pusese rădăcina gospodăriei agricole colective „2 Octombrie” din satul Bogdănița, raionul Călărași. Până la urmă propunerea și străduința de zi cu zi a Virginiei Rusu, ajutată de alte colectiviste, au dat roade: din 70 de grame sămânță de viermi de mătase gospodăria a dobândit mai bine de 130 de kg. goșoi galben-roșatic, ca aurul, pe care le-a predat centrului de colectare „D.C.A.” realizând un venit bănesc de peste 13.000 lei.

Anul acesta, pe la începutul lunii Mai, când mugurii duilor începuseră să pșzească, sala mare a gospodăriei colective din Bogdănița era tixită de oameni. La adunarea generală venisera toți membrii gospodăriei colective. Printre cei ce au lunt cuvântul era și colectivista Stanca Borel.

„Să nu mă creștem gândac de borangic pentru că jumii pomii de frunză și se usucă, iar dacă r'oi totuși să creștem apoi să nu mă fie responsabilă Virginia Rusu că destule zile-munca a câștigat anul trecut stând la umbră și numai în papuc...” — se răsti ea.

„A stat la umbră, da — se sculă în picioare colectivista Gheorghe Voinea — dar cu mâinile și priceperea ei a adus gospodăriei și nouă tuturor un venit de peste 13.000 lei. Ne-am gândit căreva din noi cât s'a străduț cu să crească viermi de mătase?”

Sala întreagă vul. Glasurile multora se întreceau unele pe altele.

Tov. Virginia a fi responsabilă... Da, ea s'a fie, că anul trecut când viermii nu învău de frig ea nu s'a lăsat, l-a îngrijit cu dragoste și le-a dat viață... Președintele abia putu să stăpânească ședința.

„Măi tovarășă colectivisti — s'a ridicat apoi Floarea Postelnicu — Stanca Borel nu spune ea din capul ei acest lucru. Eu cu urechile mele am auzit pe Ioana, nepoata lui Ion Doicu, vipera de chibabur, când radea de noi că creștem gândac de borangic. Stanca Borel, care era atunci acolo, nu a înțeles încotro bate dușmanul și l-au intrat în cap vorbele otrăvite ale chibaburului, căruia îl stă ca spinul în ochi că facem noi ramuri de producție, înțărăm gospodăria și creștem bunăstarea colectivităților.”

Până la sfârșit adunarea generală a stabilit că această unelire e pornită cu adevărat din casa chibaburului Ion Doicu și a hotărî ca gospodăria colectivă să crească și în acest an viermi de mătase. Gospodăria a mai cumpărat pentru aceasta 100 de grame de sămânță. Tovarășă Virginia Rusu a fost din nou numită responsabilă.

V. BOBAN

Puterea creatoare a muncii unite

Era prin 1950 când patruzeci de familii de țărani muncitori din Racoșul de Sus, raionul Odorhei, hotărîți să rupă pentru totdeauna cu trecutul întunecat, au pșsit cu încredere pe calea cea nouă care duce la izbăvirea de sărăcie și mizerie, calea gospodăriei agricole colective. Lucrul acesta nu s'a făcut însă din senin.

Comunistii din sat au desfășurat o muncă intensă pentru a le arăta oamenilor căvărul și a-i convinge să-și schimbă felul de muncă și de trai. Mulți dintre țărani muncitori au scăpat din mreaja de mincuni în care-i prinseseră chibaburii, datorită muncii fără preget dese de comunisti.

Au trecut de atunci trei ani. Acum gospodăria colectivă din Racoșul de Sus cuprinde 306 familii, aproape toți țărani muncitori din sat; acesta este rodul muncii neobosite a comunistilor, al succesorilor însemnate obținute de țărani gospodăriei agricole colective. Cine oare dintre țărani muncitori putea să mai stea la îndoială când vedea cu ochii cum Cserai Nicolae, care a argălit o viață întreagă la chibaburul Ferenz Iuliu, și care n'avea nici un de muncă în colectiv câteva carute încercate până în vârf cu sacii plini de rod. Să fi muncit în trecut o viață întreagă și n'ar fi putut Cserai Nicolae să aduce alăta belșug cât l-a adus gospodăria colectivă. Mai putea oare vreunul să rabde, și să stea deoparte când vedea că până și Rez Francisc — unul din cei mai săraci oameni din sat, despre care se spunea că „e frate bun cu sărăcia” — are astăzi casă îmbelsugată așa cum n'au avut nicodată și nici n'ar fi putut avea pe vremea când muncea la chibaburul Fitor.

Inceputul vieții noi

Vorbele și zvonurile mincinoase ale dușmanilor n'au fost putine. Dar faptele sunt încapățănate. Ele au arătat adevărul că, așa cum ne învăță partidul, numai în gospodăria agricolă colectivă poate nădăjdui țărani muncitori să-și făurească un trai cu adevărat fericit și luminos. Pe acest temel și a crescut gospodăria

colectivă din Racoșul de Sus. Începutul n'a fost însă ușor. Dușmanul de clasă stătea la pândă. Clucoteau chibaburii de mânie urzind gânduri negre de pierzanie împotriva gospodăriei colective. Dacă ar fi putut s'o destrăme, să bage zăvănie între oameni, să-i împrăștie, să-și ține mai departe cu grumajii plăcați, împovărați de nevoi și lesne de jefuit, ar fi făcut-o fără zăbăvă. Dar voința oamenilor poștii pe călea vieții noi s'a dovedit a fi de neclintit. Mincunțile și scorniurile veninoase s'au spulberat. Chibaburii și-au schimbat planul. S'au folosit de Pető Alexandru, pe atunci brigadier în gospodăria colectivă, un om slab din fire, obișnuit să lungească pe cel bogat!

Pető Alexandru, unealta chibaburilor, ținea să răstoarne conducerea gospodăriei colective și să se ridice el în fruntea gospodăriei. Colectivitățile din Racoșul de Sus mai tin și astăzi minte adunarea generală în care Pető Alexandru și-a dat arama pe față. „Noi ne zbatem — spunea el cu glas mioros — la președintele umbliă să dărăm gospodăria. Ce ne trebuie nouă vite și pșări, legume și sfeclă, sau sărăciile alea de plante de farmacie. Auzi coio! Mai bine să punem grâu, porumb. Asta ne trebuie”. Dar voința colectivităților educați de partid se dovedii din nou a fi de neclintit. Ei au descălicat repede firul care-l lega pe Pető Alexandru de chibaburi și l-au zădărnicit planurile ticăloase. Din ziua aceea, parcă oamenii au început a lucra cu mai multă însuflețire. Și lată abia au trecut câțiva ani iar fața satului Racoșul de Sus a prins a se schimba ca prin farmec.

Ani deardând s'au obișnuit oamenii din Racoșul de Sus să împărță pământurile în două: pământuri bune de lucrat și pământuri stערpe, socotite pentru todeauana de nefolosit. Și erau destule pământuri stערpe pe meagurile astea. Vitele erau puține la număr fiindcă lipseau pășunile. Pe izlazul de dincolo de dealul numit „Malul” pășunea era slabă, plină de mușuroale, cu larba prizărită. Vara, când începea zăduful, iar razele soarelui ardeau larba, izlazul era părăsit. Râurile Cormo-

șul și Reca aveau și pe vremea aceea apă din belșug. Adeseori apele se umflau revărsându-se peste maluri, încedând ogoarele. Cine s'ar fi gândit să folosească apa asta pentru irigații. Mai în sus către pădure stăpâneau bălțile. Acolo nu putea crește nimic. Pantele „Malului” erau brazdate de șuvoale rezezi de apă ce cărui la vale pământul roditor. Oamenii s'au obișnuit cu ele. S'apoi cine s'ar fi încumetat să le oprească.

Puteri descătușate

Abia acum, în gospodăria colectivă și-au putut da seama țărani muncitori din Racoșul de Sus căta putere creatoare le poate da gospodăria colectivă, câte lucruri minunate pot înfăptui oamenii când muncesc umăr la umăr însufleții de această scop. Parcă gospodăria colectivă a descătușat un urzăș în stare să schimbe înălțarea pământului. Pe pantele „Malului” colectivitățile au creat pășuni bogate, terburile lor dese și înalte opreșcă șuvoalele ce se ropod pe coama dealului. Apele Reacă, care pustiau alătdață ogoarele, au fost strunite și puse să curgă pe făgaș nou, săpat de mâinile oamenilor. Stăvilirul de pe Reca, construit de colectivități, îndreapță apele pe sute de canaluri spre culturile de legume, plante industriale și medicinale. Balta dinșpre pădure a dispărut. Au secat-o colectivitățile iar locul l-au îngrășătat. Aci se înalță acum holde bogate de grâu.

An de an s'a ridicat gospodăria colectivă din Racoșul de Sus, devenind mai bogată, mai înfloritoare. A fost o bătălie grea în care oamenii au crescut și au învățat mai mult decât bătrânii și au învățat la un nivel înalt în care comunistii s'au găsit în primele rânduri, dând exemple pilduitoare, însuflețindu-i pe colectivități. Organizația de bază în frunte cu tov. Peter Ferenz, a îndrumat pe colectivități și l-a învățat să lupte necontentit pentru dezvoltarea proprietății lor obștești. O mare extindere a luat creșterea vitelor, proprietate obștească. Dela câteva vite la început, gospodăria are acum o fermă cu 161 vaci de lapte, o fermă cu 114 porci

de rasă, o ală fermă cu 532 oi țigăi, o crescătorie cu 140 iepuri de casă pentru carne și blană, 898 pșări — găini și găște, 30 de stapi de albine, 147 cai și un armăsar de rasă pentru reproducție. Hrana animalelor este o grijă de seamă a colectivităților. De aceea s'a creat o puternică bază furajeră: 396 ha. pășune, 200 ha. trifoi, 41 ha. lucernă, 23 ha. porumb furajer, 43 ha. ovăz, 41 ha. orz și 30 ha. măzere furajeră.

Brigada zootehnică condusă de tovarășul Ferenz Gheorghe crește animalele gospodăriei, nu la întâmplare, așa cum a apucat din bătrâni, ci după știință — așa cum scrie la carte. Tocmai de aceea vitele gospodăriei colective din Racoșul de Sus sunt bine îngrijite și aduc venituri însemnate. Anul trecut, gospodăria a obținut numai dela vaci și oi, un venit de 170.000 lei.

Înaltre vreme colectivitățile din Racoșul de Sus nu cultivau legume. Doar lei coio la vreun chibabur mai găseai câte o grădină de legume și zarzavaturi. Acum colectivitățile trimiți la oraș spre vânzare cantități mari de varză, roși, ardei, ceapă, conopidă și altele. Anul trecut de pildă, cele zece hectare cultivate cu legume, le-au adus un venit de 82.750 lei. Cultura legumelor s'a extins anul acesta pe 40 hectare. Ceva mai mult, gospodăria a început să producă acum chiar și seminte de legume — la început pentru nevoile proprii, apoi pentru valorificare. Nicodată n'au pomenit țărani muncitori din Racoșul de Sus plante medicinale pe ogoarele lor. Azi, pe tarlatele gospodăriei crește mac și mentă. Peste puțin când florile de mac se vor deschide, o pătură albă ca neaou se va așterne pe tarlaou gospodăriei colective. Alături de mac crește o plantă al cărei nume n'a mai fost roștit nicodată în Racoșul de Sus — salvia, o prețioasă plantă medicinală.

Mal încoale, pe alte tarlate întinse cât vezi cu ochiul, crește sfecla de zahăr. Gospodăria a încheiat de mult contract cu fabrica de zahăr. Anul trecut gospodăria a primit aproape 160.000 lei, 3867 kg. zahăr, 350.000 kg. borhot, precum și 1188 kg. sămânță de sfeclă de zahăr, numai de pe urma culturii sfeclii de zahăr.

Întreprinderile auxiliare ale gospodăriei sunt mândria colectivităților. Colectivitățile din Racoșul de Sus vorbesc cu multă însuflețire mai ales de atelierul în care se prepară cascavalul din laptele de oare.

O muncă hărnică, alidna ca într'un stup de albine, se desfășoară în gospodăria colectivă de dimineață și până seara. În atelierele de fierărie se repară uneltele și căruțele și pe potocesc cali, iar în atelierele de lemărie se confecționează stupi sistematici, cuști moderne pentru iepuri.

Un loc de frunte în gospodărie îl ocupă grăja pentru dobândirea unor recolte mereu mai bogate. Un ajutor de neprețuit primesc colectivitățile în acest scop din partea S.M.T.-ului. O brigadă de tractoriști dela S.M.T., Odorhei cu tractoare, semănători, cultivate, grape, discuri pentru desmășit, pluguri, etc. lucrează în permanentă la gospodăria colectivă din Racoșul de Sus. Datorită tractoriștilor, colectivitățile au făcut la timp și desmășitul, arături adânci și celelalte arături, cultivatul, semănatul, întreținerea culturilor de prășitoare și recoltatul; tot cu ajutorul lor au făcut canalele pentru irigații de legume și plantelor medicinale.

Știința agronomică prinde rădăcini în muncă colectivităților din Racoșul de Sus. Pentru colectivități, agrominimul a devenit o adevărată lege. El face acum desmășitul, arături adânci de toamnă, pregătete cum se cuvine terenul înainte de a însămânța, seamăna numai seminte de soi, selecționate și bine tratate, îngrijesc cum se cuvine culturile și recoltează la timp. Metodele noi, sovietice le ajută să sporească și mai mult rodul pământului. Anul trecut, de pildă, au însămăntat grâu în rânduri încrucișate și au făcut polenizare artificială la secară și porumb.

Oamenii de azi ai satului Racoșul de Sus

Gospodăria colectivă a scos la iveală zeci de frunțași ai luptei pentru recolte bogate, pentru bunăstare, a dat frâu liber minunatelor talente de conducători și inițiativelor ce zăceau ascunse în robii de ieri ai moșierilor și chibaburilor.

Marton Ileana, până mai ieri o femeie împovărată de grijă, care nu cunoștea decât rosturile mărunte ale gospodăriei sale, a devenit șefă de echipă, o frunțașă stimată și prețuită de colectivități. Echipa ei, alcătuită din oameni hărnic și dat gospodăriei, de pe un hectar, nu mai puțin de 18 tone de varză. Răspândindu-i munca, colectivitățile au trimis pe Marton Ileana ca delegată la Congresul frunțașilor din gos-

podăriei colective. Deosebite calități de conducător se vădese și la Demeter Ileana care conduce cu multă pricepere brigada VI-a de câmp. Colectivități din Racoșul de Sus vorbesc deasemenea cu o îndreptățită mândrie despre comunistul Erdő Mose — președintele gospodăriei colective. El cămulește cu pricepere și hărnicie gospodăria, apăra cu grijă avutul obșteșc, luptă cu hotărâre pentru dezvoltarea ei multilaterală, e cel dintâi care respectă cu sfințenie statutul model.

Odată cu bogăția gospodăriei colective crește și bunăstarea colectivităților. Anul trecut membrii gospodăriei colective din Racoșul de Sus au primit pentru zile-munca făcute, însemnate cantități de produse, ca grâu, porumb, ovăz și altele, precum și bani.

Cu banii primiți din gospodărie și cu cel obținut prin valorificarea produselor crește și bunăstarea oamenilor. Îngrășătoarea, tovarășul Eged Iuliu — ingrijitor frunțaș la vaci — de pildă, și-a construit o casă nouă, asemenea multora dintre colectivități. 16 colectivități și-au cumpărat vaci de lapte, alți 8 și-au cumpărat biciclete.

<

Tot sprijinul organizării de brigăzi simple și complexe în exploatarea forestieră!

La I.F.E.T.-Zăvoai, din raioul Cărbăneș-Timșoara, a fost organizată, zilele trecute, de către Ministerul Industriei Lemnului, Hârtiei și Celulozei și de către Comitetul Central al Sindicatului Lemnoforestier, hârtie, celuloză și silvic, o conferință cu stahanoviști și frunțași în producție din exploatarea forestieră. La această conferință, la care au participat circa 400 de stahanoviști și frunțași în producție, directori de întreprinderi forestiere, de exploatare și transporturi, ingineri, tehnicieni, etc. au fost analizate succesele dobândite în producție în urma aplicării în cadrul întreprinderii socialiste a metodelor înaintate de muncă. Datorită aplicării pe scară largă a metodelor sovietice de muncă și îndeosebi datorită organizării muncitorilor din exploatarea forestieră în brigăzi simple și complexe pe faze de lucru, munca a devenit din ce în ce mai sporadică, iar câștigul fiecărui muncitor cuprins în brigadă a crescut și el de la o lună la alta.

(Consfătuirea stahanoviștilor și muncitorilor frunțași din exploatarea forestieră)

celor prezenți referatul stahanoviștilor Preda Metodie, șeful brigăzii simple din parcul Varnița.

„Este știut — a arătat stahanoviștul Preda Metodie — că brigada complexă reprezintă o treaptă superioară în muncă organizată a fasonatorilor din exploatarea forestieră. Organizarea muncitorilor forestieri în brigăzi complexe asigură o desfășurare ritmică a procesului de producție, nu sare posibilitatea ca întreaga cantitate de lemn fasonat să ajungă în cel mai scurt timp la rampele de încărcare, pe marile șantiere, în fabricile și minele patriei!”

Au mai prezentat referate și tovarășii Iosif Nicolae, șeful sectorului de exploatare din cadrul I.F.E.T.-Sibiu, stahanoviștul Csata Ianos, șeful coloanei hipo dela I.F.E.T.-Odorhei și alții.

În cursul demonstrațiilor practice, brigada stahanoviștilor condusă de Cosma Șandru și brigada complexă condusă de stahanoviștul Preda Metodie au arătat în mod practic, pe teren, superioritatea desfășurării lucrului în brigadă pe faze. În cadrul discuțiilor ce au urmat, vorbitorii au arătat că acolo unde a existat preocupare din partea comitetelor de întreprindere, a organizațiilor de partid și a conducătorilor administrative, pentru crearea condițiilor necesare organizării muncitorilor în brigăzi simple și complexe sarcinile de plan au fost îndeplinite și de-așteia, câștigul fiecărui muncitor a crescut simțitor. În această privință pot fi date ca exemple pozitive I.F.E.T.-urle Pojarta, Frasin și alte unități din cadrul trustului Cămpulung-Suceava, I.F.E.T.-Odorhei și I.F.E.T.-Tg. Secușec din trustul Tg. Mureș, etc.

Deși rezultatele obținute în urma muncii în brigăzi sunt cât se poate de evidente în întregul sector, totuși numărul muncitorilor organizați în brigăzi simple și complexe se ridică la numai 23% din numărul

total al muncitorilor din exploatarea forestieră. Aceasta dovedește o slabă preocupare în această direcție, atât din partea Direcției Generale de exploatare și transport din Ministerul Industriei Lemnului, Hârtiei și Celulozei cât și a Comitetului Central al Sindicatului Lemnoforestier. Sunt încă trustrii forestiere ca, de pildă, trustrile Bacău, Ploiești, Orășul Stalin, etc., unde numărul muncitorilor din exploatarea organizată în brigăzi este sub 10%. Una din cauzele pentru care aceste trustrii n-au îndeplinit sarcinile de plan pe primele 4 luni ale anului este fără îndoială și aceasta.

Vorbitorii au arătat deasemenea că în micile biblioteci din cabanele muncitorilor din exploatarea și dintr-o parte a tehnicilor și ideologice, mulți dintre muncitorii nu sunt încă înscrși în sindcate, munca de culturalizare este nesatisfăcătoare în multe exploatare. Din dezbaterea consfătuirii a reieșit deasemeni că majoritatea activiștilor sindicali dela comitetele regionale și chiar dela Comitetul Central al Sindicatului Lemnoforestier, atunci când merg pe teren, nu vizitează exploatarea forestieră, unde se decide soarta planului de producție, limitându-se să ia contact numai cu activiștii comitetelor de întreprindere. Un astfel de stil de muncă nici nu poate da rezultate satisfăcătoare. Nu e deci de mirare că într-o serie de exploatare forestiere mișcarea stahanoviștilor nu a căpătat încă o largă extindere.

O mare parte din răspundere pentru lipsurile de mai sus revine organizațiilor de partid din aceste unități forestiere. În loc să fie stegarii popularizării și extinderii sistematice a metodelor înaintate de muncă, ele au neglijat munca politică de masă în rândurile muncitorilor forestieri și au acordat o slabă atenție muncii culturale în exploatarea forestieră.

Cu prilejul discuțiilor, un mare număr de muncitori forestieri și-au luat angajamentul să aplice în practică cele învățate la această consfătuire, să organizeze tot mai multe brigăzi simple și complexe în cadrul I.F.E.T.-urilor respective pentru obținerea unei productivități tot mai înalte, pentru îndeplinirea cinciinalului în 4 ani.

„La numai câteva săptămâni după organizarea și desfășurarea lucrului în brigadă — după bogata experiență sovietică — a spus tot. Cosma Șandru — am reușit să realizăm zilnic o producție de 2-3 ori mai mare față de cea pe care o realizăm în 2-3 ani în urmă când nu lucram în brigadă. În urma apariției Hotărârii Constituției de Ministri cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și ridicarea nivelului de trai al muncitorilor forestieri, câștigul fiecărui muncitor a crescut simțitor. De pildă, în luna Februarie eu am câștigat 502 lei acord, 130 lei spor de vechime, 150 lei primă sezonieră și 277 lei spor de brigadier. În luna Martie, datorită organizării mai bune a muncii în brigadă, câștigul fiecărui membru al brigăzii a crescut cu aproape 50%”.

Un deosebit interes a stărnit în rândul

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE ÎN „SCANTEIA”

„Trebue curmată subaprecierea muncii ideologice”

În „Scanteia” Nr. 2566 a apărut la rubrica „Viața de partid” articolul „Trebue curmată subaprecierea muncii ideologice” — articol în care erau criticate unele lipsuri grave în diferitele sectoare ale muncii ideologice din Timșoara. În scrisorile lor de răspuns, Comitetul regional de partid Timșoara, redacțiile ziarului local „Drapelul Roșu” (fost Luptătorul Bănățean) și „Szabad Szó”, conducerea Filialei Timșoara a Uniunii Scriitorilor din R.P.R. arată că-și însușesc critica justă făcută de „Scanteia” și încunună în redacția noastră despre o serie de măsuri pe care le-au luat în vederea îmbunătățirii situației.

Într-adevăr în urma măsurilor luate de comitetul regional de partid s-a intensificat studiul documentelor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și a lucrării lui I. V. Stalin „Probleme economice ale socialismului în U.R.S.S.” de către cadrele de partid, de stat și economice. Se dă o atenție mai mare instruirii propagandistilor. Comitetul regional de partid a început să controleze îndeaproape desfășurarea învățământului de partid în vederea îmbunătățirii conținutului și calității lecțiilor și seminarilor. Unii membri ai biroului, activiștii și lectorii cei mai pregătiți ai comitetului regional participă la expunerii și seminarilor în diferite verigi ale învățământului de partid. Conducerea secției de propagandă și agitație, și unora membri ai biroului comitetului regional revăd lecțiile elaborate de colectivele cadrelor de științe sociale.

În cadrul filialei R.S.S.C. a fost organizat un ciclu de conferințe despre lucrarea lui I. V. Stalin „Probleme economice ale socialismului în U.R.S.S.”.

Sub îndrumarea comitetului regional de partid membrii filialei Uniunii Scriitorilor din Timșoara au început să dea o mai mare atenție pregătirii ideologice a tinerilor scriitori, să organizeze conferințe și schimburi de experiență între cenzurile literare, române, maghiare, germane și aarbe.

Biroul comitetului regional de partid a analizat activitatea Institutelor de știință din Timșoara și a luat hotărâri a căror îndeplinire va întări rolul comitetului regional de îndrumări și conducător politic

al activității științifice din regiune. O contribuție importantă pentru pregătirea teoretică a oamenilor de știință din Timșoara au adus dezbaterile sesiunii Bazei de Cercetări Științifice Timșoara a Academiei R.P.R., consacrate genelor care a lui I. V. Stalin „Probleme economice ale socialismului în U.R.S.S.”.

Cu toate acestea în diferitele sectoare ale muncii ideologice din Timșoara continuă să existe o serie de lipsuri care se cer grabnic înlăturate.

La universitatea serială de marxism-leninism, de pildă, controlul calității lecțiilor nu se face temelnic.

În scrisoarea de răspuns a comitetului regional se arată că pe lângă unele cabine de partid au fost organizate comitete metodologice. În realitate îndrumări metodologice nu au fost date propagandistilor decât la începutul anului școlar.

Lipsuri serioase mai există și în ceea ce privește învățământul cadrelor de partid. La comitetul regional, de pildă, seminariile nu se țin cu regularitate. Unii activiști ai comitetului orășenesc de partid, ca Dragomir Ioan, Bunescu Traian, Fried Ervin, neglijează în mod nepermis studiul, frecventează neregulat cursurile universității seriale de marxism-leninism.

Ajutorul comitetului regional dat presei locale este încă slab și ineficace. Planurile tematice ale ziarelor nu sunt analizate decât ocazional, iar redacțiile nu sunt ajutate prin propuneri concrete să îmbogățească conținutul ziarelor. Colectivele de conducere ale ziarelor nu sunt îndrumate și ajutate efectiv să publice articole ideologice proprii, sau ale colaboratorilor. Activiștii comitetelor regionale, raionale și orășenesc scriu foarte rar articole pentru ziar, iar unii activiști amână cu lunile scrierea materialelor cerute și programate de redacțiile respective. Conducerea celor două ziare locale nu și-au organizat încă activitate de colaboratori, cu toate că ele au arătat în răspunsul lor că vor face acest lucru.

Comitetul regional de partid are datoria să ia măsurile convenite pentru a înlătura în mod real lipsurile ce mai există în munca ideologică.

Concert simfonic pentru oamenii muncii veniți la odihnă

În frumoasa stațiune balneo-climaterică Govora, numeroși oameni ai muncii își petrec concediul de odihnă.

Pe terasele vilelor zărești muncitorii stăind cu interes cărți de literatură, iar pe cărările ce serpușcă prin umbra pădurilor, grupuri-grupuri de vizitatori fac plimbări sau excursii, bucurându-se de frumusețea naturii înconjurătoare.

În cadrul clubului se organizează interesante conferințe și recenzii. Deasemeni oamenii muncii veniți la odihnă participă

în număr mare la reunitii tovarășești și convorbiri cu stahanoviștii și frunțașii în producție aflați în concediu precum și la festivalurile artistice care se dau cu participarea echipelor sindicale și ale căminului cultural.

De curând a avut loc în stațiune un frumos concert dat de orchestra simfonică a Comitetului cinematografic. Orchestra a interpretat în fața a peste 2000 de oameni ai muncii veniți la odihnă un program de muzică clasică și ușoară.

În întâmpinarea Congresului Femeilor din R.P.R.

La Bicz, pe șantierul hidrocentralului „V. I. Lenin” muncesc numeroase femei. La Izvorul Muntelui, acolo unde se va înălța barajul, precum și în celelalte sectoare ale șantierului, femeile muncitoare înregistrează zi de zi succese însemnate în muncă.

La atelierul central, una din echipele frunțașe este cea a sudorilor, condusă de frunțașa în producție Maria Ionescu. În cinstea Congresului Femeilor această echipă realizează câte două norme zilnic.

Sudoriza Maria Ionescu a calificat recent după metoda Colțear încă două femei în meseria de sudor: pe Aurelia Farcăș și pe Natalia Pitrop, care au mănucșe cu dibăcele aparatele de sudură autogenă. Echipa de sudorițe a Marii Ionescu a eco-

nomisit în prima decadă a lunii Mai 20 de tuburi oxigen, 40 kg. carbid și 25 kg. sărmă.

Pe șantierul hidrocentralului „V. I. Lenin” multe femei se califică în meserii noi. Maria Cracliu, de pildă, mecanic auto, și-a manifestat dorința ca în cinstea Congresului Femeilor să se califice în meseria de excavatorist. În acest scop, ea urmează în prezent o școală de excavatorist.

La tunelul dela Stejaru, una din locomotive este condusă de Elena Prisecaru. Ea muncște cu hârticele la transportul betonului.

Soțiile constructorilor au amenajat un solar pentru copii și acum lucrează voluntar pentru înfrumusețarea noului oraș dela poalele muntelui.

In Editura pentru literatură politică au apărut:

— Cauza lui Stalin trăiește și învinge. (Culegere de articole scrise de conducătorii partidelor frățești la moartea tovarășului Stalin.)

132 pag. 1,50 lei

Walter Ulbricht: Prăbușirea Germaniei în primul război mondial și Revoluția din Noembrie.

48 pag. 0,70 lei

— Am văzut belșugul colhozurilor sovietice. (Din notele de drum ale tărânilor muncitorii care au vizitat Uniunea Sovietică în vara anului 1950) Ediția III-a.

88 pag. 0,50 lei

Informații

Marți a avut loc în Capitală o consfătuire organizată de Comitetul pentru Artă cu șefii organizațiilor de artă de pe lângă sfaturile populare regionale. Consfătuirea a fost consacrată organizării concursului solștilor din Institutul de artă care se va desfășura în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților.

Au luat parte tovarășii N. Popescu-Doreanu, președintele Comitetului pentru Artă, tovarășii Ofelia Manole, vicepreședinte al Comitetului pentru Artă, și altele cadre de conducere din Comitetul pentru Artă.

Tov. Ion Florea, din partea Comitetului Internațional de Pregătire a Festivalului Mondial, a vorbit despre importanța Festivalului Mondial.

Tovarășii N. Popescu-Doreanu și Ofelia Manole au arătat sarcinile care revin secțiilor de artă ale sfaturilor populare regionale pentru reușita concursului tinerilor solști din Institutul de artă, a concursului organizat de Comitetul pentru Așezămintele Culturale, precum și pentru buna desfășurare a Decadei cântecului și jocului.

În cadrul discuțiilor, au luat cuvântul numeroși reprezentanți ai populațiilor de artă de pe lângă sfaturile populare regionale.

La 20 Mai a părăsit Capitala delegația guvernamentală a R.D. Germane care a participat la întocmirea planului de muncă pe anul 1953 pentru aplicarea convenției de colaborare culturală dintre Republica Populară Română și Republica Democrată Germană.

Delegația a fost compusă din Hans Joachim Leabs, secretar de stat la Ministerul Învățământului Public, conducătorul delegației, Maria Rentmeister, vicepreședinta la Comisiunea de Stat pentru Problemele de Artă, Gertrud Keller, secretar al Asociației pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, și Ilse Bockfeld, funcționară în Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Germane.

La plecarea de pe aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de tov. M. Rogianu, președintele Comitetului de Radio, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe și ai Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Au fost de față G. Handke, ministru plenipotențiar, șeful Misiunii Diplomatice a R. D. Germane, și K. Strelch, prim secretar al Misiunii. (Agerpres)

Un nou record mondial al sportivei sovietice Galina Zăbina

Pe stadionul „Chirov” din Leningrad s'a desfășurat recent un concurs de atletism la care au participat numeroși frunțași ai atletismului sovietic.

Un strălucit succes a obținut sportiva Galina Zăbina. Ea a aruncat discul la 44,77 m., sulița la 51,18 m., iar la aruncarea greutății a stabilit un nou record mondial cu un rezultat excepțional 16,18 m. Vechiul record mondial care aparținea tot Galinei Zăbina era de 15,42 m.

În cadrul aceluiași concurs, atletii sovietici au obținut și alte rezultate de valoare.

Prin sălile expoziției „Aspecte din R. S. S. Moldovenească”

În sălile Casei Prieteniei Româno-Sovietice din strada Băiștelor s'a deschis expoziția „Aspecte din R. S. S. Moldovenească”. În fața vizitatorului care colindă sălile expoziției se desfășoară pas cu pas, înfățișată prin fotografii și panouri, prin scheme și grafice, viața înfloritoare a Moldovei Sovietice.

Întrearea în expoziție este strălucită de un panou ce înfățișează harta în relief a republicii, înconjurată de stemele celorlalte republici sovietice. E un simbol al unității de nezdruccinat a marilor familii de republici sovietice surori în Statul Socialist, un simbol al sprijinului și ajutorului ce și-l acordă reciproc pentru progresul general.

Datorită acestui ajutor, datorită politicii glorioasei Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Guvernului Sovietic, Republica Moldovenească a izbutit să atingă într-un timp scurt un înalt nivel de dezvoltare. Iată, de pildă, industria grea, o ramură care înainte nici nu exista. O fotografie ne înfățișează uzina „Chirov” din Tiraspol. Alături, un panou ne prezintă aspecte ale procesului de producție la uzina mecanică „Cotovșchi” din Chișinău. Tot aici îl vedem pe stahanoviștul D. Bernatov. La strungul său, el o înalțea timpul: își depășește cu mult sarcinile de plan.

Cifrele care însoțesc aceste fotografii sunt deosebit de grătoare: 90% din muncitorii și funcționarii din industrie sunt antrenati în întrecerea socialistă; în 1952 în Moldova Sovietică s'au făcut mii de inovații și propuneri de raționalizare care au dus la economii de milioane de ruble. Cifrele acestea vorbesc despre atitudinea nouă, socialistă, față de muncă, despre creșterea considerabilă a nivelului cultural-technic al clasei muncitoare din R.S.S. Moldovenească. Ele oglindesc în limbajul lor concis, dar atât de plin de conținut, uriașul avânt creat de oamenii liberi ai clasei muncitoare, care muncesc pentru a-și clădi lor înșiși o viață fericită. Aceste cifre explică uriașele înfloriri pe care a cunoscut-o industria R.S.S. Moldovenești în anul Puterii Sovietice, creșterea producției industriale, în totalitatea ei, cu 312%, faptul că în acest an producția de energie electrică a crescut de 5,4 ori, iar capacitatea motoarelor electrice instalate — de 6 ori față de anul 1940.

Paralel cu industria grea, a luat o mare dezvoltare și industria ușoară. Căutând să satisfacă cât mai deplin cerințele mereu crescânde ale populației, ea a ajuns să producă astăzi peste 1000 de articole de larg consum. Iată un panou înfățișând un aspect dela fabrica de încălțăminte nr. 1 din Chișinău. Explicația ne arată că în 1951-1952 producția de încălțăminte a crescut cu peste 50%. Câteva scheme înfățișează perspectiva deschisă de actualul plan cincinal dezvoltării industriei alimentare: în 1955 ea va produce de 2,5 ori mai mult decât în 1950.

Privirile vizitatorilor sunt atrase de un pitoresc umbrat îmbrăcat în viața de vie bogat încărcată de rod, artistic modelată din materiale plastice. E colțul înclinat unuia dintre cele mai de seamă industrii ale republicii — și anume industria vinului, Ville din R.S.S. Moldovenească reprezintă o treime din vîile întregii Uniunii Sovietice; încă la sfârșitul anului 1950, Republica Moldovenească a ocupat primul loc în U.R.S.S. în ceea ce privește producția de vinuri.

Numeroase fotografii și panouri ne dau o imagine vie a marelui avânt al agriculturii, a înalțului ei grad de mecanizare și al ajutorului neprețuit al celorlalte republici sovietice. Unul din panouri înfățișează S.M.T.-ul din Comrat. Mașinile agricole care ușurează

munca colhoznicilor și o fac mai productivă stau în șir, așteptând parca cu nerăbdare momentul când vor porni în largul ogoarelor. Alături — un aspect din colhozul „Illici”: se culege tutunul. Iată o fotografie care prezintă combina autoproductă ce lucrează pe ogoarele colhozului „Dzerjinski”. Tot aici se văd panouri cu aspecte din prisăc, livezi.

Și pretutindeni, știința sovietică înalțată vine în ajutorul omului, îl ajută să smulgă naturii tot mai multe bogății! Iată în fotografii pe academiciana Galina Latocieruc cercetând cu atenție culturi de bumbac. Un panou ne prezintă câmpul experimental al Institutului de pomologie, viticultură și vinificație al Filialei din R.S.S. Moldovenească a Academiei de Științe a U.R.S.S., câmp pe care se încercă noi metode înalțate.

S'a schimbat complet fața republicii și cu totul alta luminoasă și liberă, este și viața locuitorilor ei, constructorii ai comunismului.

Bunăstarea și cultura au devenit un bun al tuturor. Fotografia ce-l înfățișează pe D. Derevenco, membru al colhozului „Pomiculiorul roșu” (raionul Bender), este grătoare. E seară, în camera lumina de strălucire caldă a becului electric, Derevenco se odihnește după munca de peste zi. S'a lăsat rădă și cetește un ziar. La masă, soția calca cu un fier electric. O atmosferă de bunăstare și optimism se degajă din acest interior colhoznic. Această viață fericită ca și în mil de alte case ale colhoznicilor Moldovei Sovietice.

Și fața orașelor s'a schimbat. S'au construit orașele Tiraspol, Bender, Bălți, etc. An de an, se dau în exploatare mari suprafețe locuibile, se înalță clădiri de ințeles obștec cum e, de pildă, clădirea Teatrului Municipal din Chișinău în curs de construcție.

Înaltul nivel al vieții spirituale a oamenilor sovietici din R.S.S. Moldovenească, multilaterală și preocupată, bogăția culturii lor apar în expoziție, sub aspecte foarte vii și variate. Vedem astfel fotografii redând scene din spectacolele jucate la teatrele din Chișinău — scene din piese ca „Halduci”, înfățișând trecutul poporului moldovenească, din piese ale clasicii ruse și sovietice, ca „Revizorul” de N. Gogol, „Micii burghezi” de M. Gorkh, din piesa „O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale etc.

Într-o vitrină sunt expuse cărți de literatură, fle scrise de autori din R.S.S. Moldovenească (le traduse, precum și opere ale clasicii marxism-leninismului traduse în limba moldovenească în ultimii ani, trairul cărților politice, beletristice și de știință a depășit cifra de 11 milioane exemplare).

Numeroase fotografii și texte arată uriașul avânt pe care l-a luat învățământul. Din ele vizitatorii află că astăzi republica numără aproape 2000 de școli. Ea are deasemenea o universitate, 8 școli superioare, 38 școli medii de specialitate la care studiază 17.500 tineri și tinerete, vitloarele cadre naționale care vor contribui la dezvoltarea mai departe a republicii lor.

Expoziția înfățișează sugestiv munca pasnică a oamenilor din R.S.S. Moldovenească elanul lor constructiv, preocuparea Statului Sovietic de a asigura cetățenilor săi cele mai bune condiții de muncă, trai și dezvoltare culturală. Materialele expoziției înfățișează oameni noi care își construiesc o viață fericită. Ele arată cum poporul Republicii Moldovenești, alături de marele popor rus și de celelalte popoare sovietice, pășete înainte, sub conducerea înțeleaptă a marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice, spre comunism.

MARIA POP

Cum se reflectă politica americană a embargoului asupra economiei țărilor Asiei de Sud-Est

PEKIN 20 (Agerpres). — Ziarul „Guanminjibao” a publicat un articol în care se arată că trecut doi ani dela 18 Mai 1951 când Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat în mod ilegal propunerea Statelor Unite de a se institui embargou asupra exportului de mărfuri în Republica Populară Chineză. Faptele din cei doi ani care au trecut, scrie ziarul, arată că politica embargoului a dat o lovitură puternică economiei țărilor din Asia de Sud-Est, care vreme îndelungată au desfășurat un comerț intens cu China.

Un articol al ziarului chinez „Guanminjibao”

de criza comerțului exterior al acestor țări. În Malaya în 1951 exportul a depășit importul cu 1.270 de milioane dolari de Singapore, iar în 1952 importul a depășit exportul cu 52 milioane dolari de Singapore. În Indonezia, în 1951 exportul a depășit importul cu 1.500 de milioane de rupii, iar în 1952 importul a depășit exportul cu 1.638 milioane de rupii. În Tailanda în 1951 exportul a depășit importul cu 937 de milioane de tical, iar în 1952 importul a depășit exportul cu un miliard de tical. În Ceylon, în 1951 exportul a depășit importul cu 346 de milioane de rupii, iar în 1952 importul a depășit exportul cu 205 milioane de rupii.

Țările din Asia de Sud-Est au devenit pleze de desfacere pentru mărfurile americane. Aceste țări trec printr-o gravă nenurie de dolari, suferind consecințele înfățișate și ale sporiilor deficitului bugetar. Din iulie 1951 până în iulie 1952 rezervele financiare ale Indoneziei au scăzut cu 26%, iar cele ale Tailandei cu 18%.

La sfârșitul anului 1952 rezervele de devalize ale Indoneziei totalizau 152 de milioane de dolari americani — mai puțin decât la sfârșitul anului 1951, în timp ce deficitul bugetar al acestei țări a crescut dela 4 miliarde de rupii, la sfârșitul anului 1951, la 4 miliarde 300 de milioane de rupii la sfârșitul anului 1952.

Bugetul pe anul 1953 al Tailandei are un deficit de 1.098 milioane de tical. Numai în perioada August-December 1952, emisiunea de hârtie-monedă a crescut în Tailanda cu 70 de milioane de tical.

La sfârșitul lunii Octombrie 1952, Malaya avea o datorie de 263 milioane dolari de Singapore. În 1952 circulația fiduciară a Malajei a fost cu 61 de milioane de dolari de Singapore mai mare decât în 1951.

Înfluența nefastă pe care o are asupra opoziției ministrul Justiției a prezentat Medjlisului un proiect de lege prevăzând ridicarea imunității parlamentare a deputatului Bagai, învinuit de complicitate la asasinarea lui Afșartus.

Medjlisului i-au fost prezentate deasemenea proiecte de legi prevăzând decretarea și prelungirea stării de asediu în mai multe orașe din Iran.

Un articol al ziarului chinez „Guanminjibao”

de criza comerțului exterior al acestor țări. În Malaya în 1951 exportul a depășit importul cu 1.270 de milioane dolari de Singapore, iar în 1952 importul a depășit exportul cu 52 milioane dolari de Singapore. În Indonezia, în 1951 exportul a depășit importul cu 1.500 de milioane de rupii, iar în 1952 importul a depășit exportul cu 1.638 milioane de rupii. În Tailanda în 1951 exportul a depășit importul cu 937 de milioane de tical, iar în 1952 importul a depășit exportul cu un miliard de tical. În Ceylon, în 1951 exportul a depășit importul cu 346 de milioane de rupii, iar în 1952 importul a depășit exportul cu 205 milioane de rupii.

Țările din Asia de Sud-Est au devenit pleze de desfacere pentru mărfurile americane. Aceste țări trec printr-o gravă nenurie de dolari, suferind consecințele înfățișate și ale sporiilor deficitului bugetar. Din iulie 1951 până în iulie 1952 rezervele financiare ale Indoneziei au scăzut cu 26%, iar cele ale Tailandei cu 18%.

La sfârșitul anului 1952 rezervele de devalize ale Indoneziei totalizau 152 de milioane de dolari americani — mai puțin decât la sfârșitul anului 1951, în timp ce deficitul bugetar al acestei țări a crescut dela 4 miliarde de rupii, la sfârșitul anului 1951, la 4 miliarde 300 de milioane de rupii la sfârșitul anului 1952.

Bugetul pe anul 1953 al Tailandei are un deficit de 1.098 milioane de tical. Numai în perioada August-December 1952, emisiunea de hârtie-monedă a crescut în Tailanda cu 70 de milioane de tical.

La sfârșitul lunii Octombrie 1952, Malaya avea o datorie de 263 milioane dolari de Singapore. În 1952 circulația fiduciară a Malajei a fost cu 61 de milioane de dolari de Singapore mai mare decât în 1951.

Înfluența nefastă pe care o are asupra opoziției ministrul Justiției a prezentat Medjlisului un proiect de lege prevăzând ridicarea imunității parlamentare a deputatului Bagai, învinuit de complicitate la asasinarea lui Afșartus.

Medjlisului i-au fost prezentate deasemenea proiecte de legi prevăzând decretarea și prelungirea stării de asediu în mai multe orașe din Iran.

Vizite ale delegației R. S. S. Moldovenești

Membrii delegației R.S.S. Moldovenești în frunte cu A. G. Beranovșchi, conducătorul delegației care participă la sărbătorirea Decadei R.S.S. Moldovenești în țara noastră, au vizitat în cursul dimineții de Miercuri uzinele „23 August” din Capitală.

Oaspeții sovietici au fost întâmpinați de reprezentanți al conducerei uzinei, al organizației de partid, al sindicatului și al cercului A.R.L.U. precum și de o delegație de muncitori stahanoviști și frunțași în producție, care în numele colectivului de muncă al uzinei au adresat solilor Moldovei Sovietice un caldușos salut.

Vizitând secțiile și atelierele uzinei, membrii delegației R.S.S. Moldovenești s'au întreținut pretenesie cu muncitorii, interesându-se de puternicele autocomioane, tractoare,

